

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 69.

V Ljubljani, v ponedeljek 28. marca 1887.

Letnik XV.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEK“,

edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

velja za Ljubljano pri opravištvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejeman:

Za celo leto predplačan 12 gl.

„ pol leta 6 „

„ četrt leta 3 „

„ jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejeman za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.

„ pol leta 8 „ — „

„ četrt leta 4 „ — „

„ jeden mesec 1 „ 40 „

Opravništvo „Slovenca“.

Državni zbor.

Z Dunaja, 26. marca.

Vojaške vdove in sirote.

Zakon o pokojninah in miloščinah vojaških vdov in sirot, ki je stal že pred enim tednom na dnevnem redu državnega zbora, prišel je danes v obravnavo.

Pri splošnji razpravi je bilo oglašanih osem govornikov zanj, štirje pa proti njemu, vendar pa tudi noben nasprotnih govornikov ni ugovarjal zakonu samemu, ampak le nekterim določbam njegovim.

Prvi nasprotni govornik je bil gorenje-avstrijski kmečki poslanec Rogl, ki se je spodtikal nad tem, da se bodo pokojnine in miloščine oficirskim vdovam in sirotam plačevale iz vojaških taks, ki so postavno namenjene samo v podporo družin, vdov in sirot podčastnikov in prostakov. Tudi je grajal, da se bodo pokojnine in miloščine delile vsem vdovam in sirotam ne glede na to, so li potrebne ali ne, so revne ali bogate, bolehe ali tako krepke, da bi se mogle še same preživeti, in da je tudi prevelik

razloček med pokojninami, ker bodo nekatere dobivale po 2000 do 3000 gl., ene pa le 24 do 36 gl. na leto. Te pokojnine se bodo sčasoma tako narastle, da vojaške takse ne bodo več zadostovale, in da ne bode nič preostajalo za uboge invalide.

Drugi nasprotni govornik, Graški poslanec Derschatta, je pa zakon grajal ravno iz nasprotnih razlogov; Roglu se je zdelo preveč, Derschatti pa še veliko premalo, kar se vojaškim vdovam v novem načrtu ponuja in obeta. Po njegovem mnenju bi se bilo treba ozirati tudi na sedanje vdove in sirote, na pa samo na nje, ki bodo še le postale po razglasenju novega zakona; finančni minister pa naj skrbi za potreben denar. Tako je modroval Derschatta; ali ko bi denarni minister predložil kak davčni zakon, s katerim bi zahteval denar za te nove stroške, bi se mu Derschatta gotovo enako silovito protivil, kakor se je danes poganjal za pokojnine vdov in sirot.

Ravno tako srdito se je znašal Dunajski poslanec Jaques, dokazuje, da ni prav, ako se v zakonu prezirajo sedanje vdove in sirote, in da bi se zakon kaj lahko raztegnil tudi na nje. Samo dva nasprotna govornika, Polak in Furtmüller, sta nekako pritrjevala, da ne gré zakona raztegovati že na sedanje vdove in sirote, ker bi se vsled tega davkoplačevalcem nakladala neznosljiva bremena in bi zlasti o vojskinem času prišli v hude zadrege.

Ravno v tem smislu, kakor nasprotni govorniki, govorili so pa tudi poslanci, ki so načrt zagovarjali.

Prvi med njimi je bil naš poslanec Pfeifer, čigar govor po stenografičnem zapisniku objavimo v celoti; rekel je, da bi vrlim vojakom rad več dovolil, ko bi mogel, ali da se je treba tudi ozirati na nje, ki imajo skrbeti za denar. Govoru so pogosto pritrjevali poslušalci, zlasti, ko je svaril, da naj ne devajo v pokoj krepkih ljudi, ki bi še kaj lahko služili, in da naj nas ne iznenadijo z novimi tirjatvami, kakor pri domobranu.

Drugi je za načrt govoril grof Coronini, ki pa ni imel toliko vspeha, kakor sicer. Kakor Derschatta in Jaques, je tudi Coronini priporočal, da naj se v zakon sprejmó tudi sedanje

vdove in sirote ter se je v ta namen posluževal neke primere po Lienbacherjevemu okusu. Lienbacher je unidan zbornico primerjal z jetnišnico, poslance pa z jetniki, in danes je Coronini predloženi načrt primerjal z zakonom, po katerem so bile jetnikom odpravljene verige, češ, da ta dobrota vsled dotičnega zakona ni prišla na korist še le njim, ki so pozneje prišli v ječe, ampak tudi njim, ki so bili že prej obsojeni in v verige vklenjeni. Enako naj se skrbi tudi za sedanje vojaške vdove in sirote, in ne samo za prihodnje.

Vse razprave so si bile bolj ali manj podobne in so se tako skladale, da že poslanec Dubsky ni imel nič novega več povedati, ter je ponavljal že omenjene razloge, drugi vpisani govorniki pa so se izbrisali.

Govoril je tudi minister Welsersheimb in izrekel zahvalo za sočutje, ki se je na obeh straneh razodevalo za vojaštvo. Zavračal je ugovore in pomislke in priporočal zbornici, da naj pritrdi predloženemu načrtu. Res je bilo pri glasovanju soglasno sklenjeno pričeti posebno razpravo. To se bode zgodilo v prihodnji seji, ki bo v torek 29. t. m. Razun tega ima ta teden še na vrsto priti bankina nagodba, ki jo bode gospodska zbornica obravnavala v ponedeljek 28. t. m.

V današnji seji ste bile pred sklepom, ki se je vršil ob 3. uri popoldne, stavljeni še dve interpelaciji. Nemško-česki poslanec Pickert je namreč vprašal kupčijskega ministra, kako je bilo mogoče pri pošti v Pragi oskrbništvu izneveriti veliko denarja, ne da bi se bilo to zapazilo; južni-tirolski poslanec Bertolini pa je vprašal, zakaj se italijanskim duhovnom pošiljajo nemški odloki zaradi vravnarjanja kongruje. Gledé kongruje pripravlja se tudi na desnici jako ostra interpelacija do bogočastnega ministra, ker je izdal dva ukaza, vsled katerih je povikšanje duhovenske plače preprečeno, na Dunaji pa naravnost ustavljeno. Prej pa se bode še privatno priporočalo ministru, da naj reč poravná z lepo, in še le ko bi se branil, se bode to javno zahtevalo z omenjeno interpelacijo.

Zadnja seja pred prazniki bo v petek 1. aprila, vendar pa bo budgetni odsek zboroval še v petek

LISTEK.

Gledišča solnčna in senčna stran.

(Govoril v „Katoliški družbi“ A. Kalan.)

Kdo ne vé, čestita gospóda, káko móč ima čas do človeka? Posebno so nekteri dnevi, ob katerih prav posebno čutimo, kak vpliv ima čas do nas. S kako nedolžno radostjo napolnuje na pr. naša srea veseli Božič, sami ne vemo kako, pridružimo se, kakor otroci pastircem in se popolno brez vseh skrbi radujemo božjemu Detetu! Kako mogočno zopet dviga človeku srce veličastni dan vstajenja — zmage polna Velikanoč! In zopet kako mило-otožno mu je, ko gre na vernih duš dan na pokopališče v vas k svojim dragim! — Tak dan je tudi današnji dan; tak dan je tudi pepelnica. Z resnimi mislimi polni vsacega človeka pepelnica, ko se skloni pred duhovnika, ki mu potrese glavo s pepelom, rekoč: „Pomni človek, prah si in v prah se spremeniš!“ — Na prvi pogled ta misel človeka potare: ah, kako neznatna stvar je človek na svetu? Čemu le živi za

ta kratek čas? Toda ta pesimizem hitro ostavi človeka, ker ravno s to mislijo nas hoče cerkev dvigniti čez to zemeljsko ped, ravno s pepeljenjem nam ona govori: Ni tû tvoj namen; tvoj namen je više, više . . . In tako človek ravno v pepelnji najde novih moči, da oblaži svoje nazore, okrepi svoje sklepe in dela vztrajno za vzvišeni svoj poklic. Zares, tam kjer svet najde netila, da goji svoje gorjé, svoje duševno onemoglost, tam v prahu kristijan prejme novih sil, da gospoduje svojemu sreč!

Le škoda, da se dandanes svet tako malo briga za pepelnico, tako malo peča za prenovljenje. Da je svet res tako vnemaren, tega ste se, cenjeni poslušalci, gotovo danes prepričali pri pepeljenji. Kaj ne, kako lahko ste prišli na vrsto k pepeljenju; kako malo so Vas trume ovirale? Večidel so prišli k pepeljenju le priprosti, borni, ubožni ljudje, ktere že tako grenko življenje pepeli vsak dan. Bogati, mogočni, učeni ne pridejo, ker se nečejo spomniti, da so prah; kako bi tudi potem zagovarjali svoj brezozirni napuh? Nečejo se pepeliti, ker se ne marajo spomniti, kako vzvišen je človeku namen; kako bi potem tako brez skrbi živeli svojim nizkotnim stra-

stem? — Da, da: svet se izogiba pepeljenju, a tudi vé zakaj. „Mundus vult decipi!“ — On raje predpustne dneve raja po veselíših pozno v resno jutro pepelnico; pepelnico pa prespi, le da ga kaj ne spomni njegovih zmot!

Toda Bog tudi take ljudi ljubi iz usmiljenja; ni čuda zato, če jih Bog po kakem drugem potu spomni pepelnice; če je pepeli kedaj na kraji njih radovanja in jih spomni, da na svetu vse mine; ni čuda, da Bog dopusti, da se zanese pepel tudi na igrišča, tudi v gledišča — kakor nam to kaže Ljubljansko gledališče — sedaj kup pepela!

Ljudje porekó: Hudobnež je podtaknil; ljudje so premalo pazili . . . sploh slučaj je bil, da je gledišče pogorelo. Dobro, dobro; pritrdim vsemu, a ne pozabimo, da tudi slučajem je Bog gospodar!

Ker je sedaj med nami vsled glediščnega požara toliko govorice o gledišču, ker bo skoraj gotovo to nesrečo tudi naša dežela bitko čutila, menim, da bo nocoj času primerno, ako rečemo ktero o gledališču.

Postavil bi vam rad pred oči solnčno in senčno stran gledišča, kakor jo nam

zvečer in, ako bode treba, tudi v soboto, da dovrši pretresanje državnega proračuna in se more precej po Velikinoči pričeti v zbornici budgetna razprava. Prva seja po Velikinoči bo 21. aprila, to je v četrtek po beli nedelji.

Politično - cerkveni predlog v nemški zbornici.

V nemški gospodski zbornici je bila 23. t. m. razprava o cerkveno-političnem predlogu. Koj pri početku razprave govoril je škof Kopp iz Fulde, ter rekel: Vladni predlog je nastal, ko ste se vlada in kurija porazumeli, a isti vendar nima v sebi vsega, kar bi bilo potrebno, da se katoliki vpokojé. Njegovi pristavki (amendements) imajo namen, popraviti ta predlog. Govornik pred vsem zahteva, da bi bilo prepovedanim redovom dovoljeno, deliti svete zakramente. Redovi ne nadlegujejo drugovercev, radi bi prišli v svojo domovino, po kateri zdihujejo in so v srečo hvaležni, da se jim je privolila povrnitev v domovino. Ako so katoliki zadovoljni z mojimi pristavki, potem kažejo, da vladi zaupajo. Jaz ne zahtevam samo, ampak prosim, kakor se spodobi podložnemu.

Beseler je trdil, da so cerkveni redovi velika nevarnost javnemu miru. Drugovercev pridobivati si sicer ni v njihovih pravilih, kaj tacega se ne zapiše, a zgodi se to vendar le.

Knez Bismark pravi, da vlada ni bila preveč popustljiva, in ni tvegala svojih veličanstvenih pravic. On ni nikdar mislil na stalni boj s kurijo. Ako sedanji predlogi ne vodijo do pravega miru, lahko s pota spravimo, kar smo dosihmal napravili. Isto tako nevarni, kakor naprednjaki, so tudi nižji duhovniki, ki državi tla spodkopujejo; papežu in cesarju je na korist, ako to rovanje odpravita. Ako se papež in cesar zedinita, potem nima središče, ki papežu nasprotuje (!) in se zvezuje z vsemi sovražniki domovine, (!) nikake veljave in je brez pomena. Bismark je rekel na dalje, kar se tiče redov, je pa stvar taka, da katoliški sodržavljani mislijo, da jih potrebujejo. Tej potrebi je treba v soglasji s postavo vstreči. Država je vdeležena pri tem, da se duhovniki dobro izobražujejo. To se pa isto tako zgodi v semeniščih, kakor na vseučiliščih. Najbolj zagrizeni sovražniki države so prišli z vseučilišč, a ne iz semenišč. Za dolžnost o naznanilu nastopa se govornik posebno ne veže, vsaj se je videlo, da so duhovniki, ki so uradovali več let pred vladnimi očmi, spremenili svoje mnenje, ko so postali škofje. On je že kardinalu Antonelliju kazal nevarnost, ako se stvarjajo politične stranke. Odkar se kurija nagiba na mir, je on takoj sestavil program za mir, in deset let delal na to, da bi se mir v resnici dosegel. On misli, da bode s temi predlogi prišel do stalnega miru. Treba je središču, ki se veže z elementi deželi in državi sovražnimi, po sedanji postavodajavi prestriči nit, da ne bode podpirala opozicije. Z ozirom na mednarodno edinost in z ozirom na nevarnost, ki žugajo ti edinosti, napeljal je on sedanjo postavodavstvo na cerkveno-političnem polju na to pot; on je prepričan, da se to ravnanje popolnoma strinja z njegovo odgovornostjo. Če predlog pripelje do miru, ali ne, ni mogoče še sedaj vganiti, ko voditeljstvo

središča papežem nasprotuje. Ako se prepir zopet prične, potem se lahko napravijo majeve postave, morda ravno take, kakoršne so te, ki jih sedaj odpravljamo.

Kako nujno je državi potreben notranji mir, razvidi se iz sovražnega in jako nevarnega postopanja opozicije vsem naredbam vlade nasproti. Notranje razprtije vplivajo tudi na zunaj, kakor bi se na primer cerkveno-politične gotovo dotikale naše zveze z Avstrijo. Ako papež hoče mir, ne dvomim, da bode konečno premagal središče, ki se sedaj vzdiguje zoper njega in bode dosegel svoj namen.

Naša dolžnost je sedaj podpirati kurijo pri njenem prizadevanji. Ako sem prej rekel, da za naprednjastvom pride socijalizem, moram pa sedaj taisto reči o središču, da anarhizmu pot pripravlja. Ker ti elementi tako silno delujejo, nihče ne more reči, da ne bode huje v treh letih. Ako bota cesar in papež edina, potem bomo lahko prestali vihar, ki razsaja po Windhorstu. Nasvetujem, da sprejmete predlog s Koppovimi popravki.

Bismark je dosegel, po čemur je hrepenel, dobil je septenat in zmanjšal veljavo središča. Težko bode le-to toliko merodajavno v pruski notranji politiki, kakor je bilo prej. Središče je sicer zgubilo le kakih sedem odpadnikov, ki so glasovali za septenat, ki se bodo pa pri drugih vprašanjih najbrž zopet središču pridružili, a vladna stranka je tako močna, da bode o enakih vprašanjih lahko zmagala. Ko Bismark središča ni mogel drugače oslabiti, pogajal se je raje s papežem sam. Še sedaj se na vso moč laska sv. očetu, a svojih pravih namenov vendar ne skriva; povsod gledajo rožički iz ovčje glavice. O slavnih (!) časih kulturnega boja hujskal je nižje duhovstvo zoper višje (škofe in papeža), sedaj pa, ko se s papežem in škofi pogaja, pa uprav nasprotno ravna. Primerja nižjo duhovščino z demokrati, in tako hujška višjo duhovščino zoper nižjo. Zastoj je Kopp predlagal, naj se duhovni od župnij ne odpravljajo, ako so spolnovali cerkveno dolžnost ali so se poslužili državlanskega prava, da so nemara šli volit itd. Vlada hoče duhovne še zmirom v oblasti imeti, niti ne mara župnikov, ki bi se v vseh, tudi v navadnih rečeh ne ravnali po ukazih od zgoraj. Za državljansko svobodo je gotovo velika škoda, da je središče prišlo ob nekdanjo veljavo, za cerkven mir je pa zelo dvomljive vrednosti; zakaj Bismarka ne vodi pravica in resnica, marveč vse, kar ravna, dela iz tega namena, da bi državno moč povzdignil. Iz tega vzroka je tudi sklenil vsacega, kdor ga pri tem početji ovira, brezobzirno vničiti ter odstraniti. Moč pruske države, ta mu je edino merodajavna, v to naj mu pomaga tudi cerkveni mir, da, poglavar krščanstva sam. S Francijo pa se igra, kakor tiger s plenom; bolj ko so brezglavni, bolj so mu všeč. S politiko osvete delajo le na to, da se moč pruske Nemčije višje povzdiguje.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. marca.

Notranje dežele.

Med postajami Jurdani-Matulja-Opatija pri 44.1 kilometru zrušila se je vsled južnega vremena skala na železnični tir ter vstavila vlak št. 802, s katerim se je peljal *cesarjevič Rudolf*. Preslonaslednik je moral nadaljevati vožnjo v Opatijo z vozom.

Duhovščina ni nikoli kaj posebnega pričakovala od nove postave o *kongruat*. Že več desetletij se je obetalo duhovščini, da se ji zboljša plača. Vsaka vlada jo je tolažila z obljubami. Po postavi 19. aprila 1885 se je nekaj vendar zgodilo. A čudno je, kar se je dogodilo na Dunaji. Ko namreč pridejo župniki in kapelanje s pobotnicami k deželni blagajnici, da potegnejo kongruo za zadnje tri mesece, zvedo, da je nova postava razveljavljena in se bodo dotacije izplačevale, kakor je bila navada pred 1. januarjem 1886. Tako so toraj zopet črtali župnikom prvo polovico zboljšane plače, in duhovni pomočniki so dobili po 26 gold. namesto po novi postavi določenih 41 gold. Je li deželno namestništvo ravnalo v sporazumu z ministerstvom ali ne, ni še znano. V kratkem se vsa stvar pojasni; a čudno je vse-kako. Če na Dunaji pri tem ostane, gotovo tudi v drugih deželah ne bo brez nasledkov.

Nemško-konservativni listi se mnogo pečajo z *versko šolo*. Kolikor poizvemo iz listov, se že pripravlja načrt nove postave, vendar ni še gotovo, kedaj pride v zbornico. Gotovo pa je, da se bodo prej posvetovali zastopniki vseh četirih desniških

klubov. Le če bodo vsi edini v tem vprašanju, pridejo nemški konservativci z novim šolskim načrtom na dan.

Mestni zastop v *Opavi* (Troppau) je sklenil poslati deputacijo do cesarja, da se pritoži zaradi poddržavljenja českega gimnazija. Pač nemška strpljivost!

Poljska naselbina na *Dunaji* je imela 26. t. m. v votivni cerkvi slovesno sv. mašo za ranjeim pisateljem Kraszewskim. Navzočih je bilo mnogo poljskih in českih poslancev.

„Kurjer Lwowski“ piše, da so nekteri *gališki Rusi*, med njimi tudi prejšnji poslanec Gierowski in kanonik Pietruszewicz poslali addresso Aristovu, tajniku slovanskega dobrodelnega društva v Petrogradu. V tem pisanju izražajo upanje, da konečno zmaga slovanska ideja. Proti podpisanim se je pričela preiskava. No, Schönerer in njegovi tovariši so bolj srečni.

Dolgotrajno pogajanje hrvaške in ogerske *regnt-kolarne deputacije* se je te dni končalo. Obe stranki obžalujeta, da posvetovanje ni imelo nobe-nega pravega uspeha. Dogovori so se razbili ob je-zikovnem vprašanju. Hrvatje tirjajo, da mora biti v vseh uradih v Hrvaški in Slavoniji i z k l j u č l j i v o le hrvaški kot uradni jezik. Potem takem bi morali tudi osrednji uradi v Budapeštu z vsemi hrvaškimi avtonomnimi in skupnimi oblastnjami občevati le v hrvaškem jeziku. Ravno tako bi hrvaški uradi pošiljali v Budapešt le hrvaška pisanja. Madjari so v tem oziru toliko prijenjali, da ostane hrvaški tekst avtentičen, le do osrednjih uradov v Budapešt naj bi se pristavljali poleg hrvaškega še madjarski. Dolgo se je vlekle pogajanje, dokler niso prišli do prepri-čanja, da je sporazumljenje sedaj nemogoče. Vendar je upanje, da dobé novi odposlanci ogerske zbornice druga naročila, in potom obestranskih koncesij bode končan vedni prepir.

Nekaj dijakov *budapeštanskega* vseučilišča je poslalo deputacijo do mestnega glavarstva naznanit mu, da hočejo dijaki zborovati v neki kavarni ter razpravljati besede honvednega ministerstva o nemškem jeziku. Minister je baje rekel, da noben rezervni častnik ne more narediti skušnje v madjarskem jeziku. Policija je naznanila dijakom, da ne dovoli shoda niti v kavarni, niti kje drugje. Policija je ravnala v sporazumu z rektorjem vseučilišča. Kakor se domneva, so dijaki nahujskani od neke strani, da ne zaspi vojaško vprašanje, ki je na Ogerskem na dnevnem redu.

Vnanje države.

V *Bolgariji* je zopet mirno in tiho. Naj-večjo pozornost vzbujajo odpuščeni častniki in urad-niki, ki brez pozla pohajajo po ulicah, krémah in kavarnah. Ljudje trdijo, da so to najboljši častniki. Kje dobi vojaški minister dovolj namestnikov, ako se bodo ponavljali enaki slučajji? — Po vsi deželi se snujejo rodoljubna društva. V glavnem mestu in mnogih drugih v severni Bolgariji so v zadnjem časi društva že pričela svoje delovanje. Isto tako se snujejo tudi v južni Bolgariji. Kot žeslo jim velja: Bolgarija sama za-se. Dijaški nemiri so potihnili, nekaj dijakov je izključenih, nekaj razredov so zaprli. V Samokovu so izključili 22 seminaristov. Ker so ostali seminaristi znova se ustavljali, bode vlada najprej zaprla zavod. Tako poroča vladni list „Plovdiv“. Dalje se poroča iz Sofije, da se snide sobranje v mesecu marcu ali takoj po Veliki noči. V poslaniških krogih širi se vest, da hoté Bolgarijo razglasiti za kraljestvo. — V Reni se baje snujejo oborožene čete, da vlomastijo v Bolgarijo. — Znana bolgarska častnika Grujev in Benderov sta se podala v Moskvo.

Francoski minister Goblet je naznanil 24. t. m. v zbornici, da bo razpustil vse mestne zástope, ki bi delali nepostavno in se potegovali za komunarde, kakor se je zgodilo v Marselji. — Finančni mini-ster Dauphin zahteva v proračunu za leto 1888. 136 milijonov novih davkov. Finančni odsek v zbor-nici se mu trdo ustavlja. — Zbornica je zvišala uvožnino za ovce od 3 na 5 frankov, uvožnino za sveže meso od 12 na 20 frankov in za teleta od 4 na 8 frankov.

Listi poročajo o pogovoru ministra *Flourensa* z dopisnikom ruskega lista „Novoje Vremja“: Flou-rens je trdil, da je ključ evropske politike v Petro-gradu. Dokler je Rusija s Francijo, bode Nemčija mirovala. Francija in Rusija ste stari državi, katerih moč je znana. Nova vojska Nemčijo lahko razdrobí na kosce.

Iz *Rima* se poroča, da je kalif Abdullah iz-pustil vse v Kartumu vjete kristjane.

V *Bukareštu* širi se vest, da so v Plevni, Vidinu in Koprivnici nastali novi nemiri.

„Pol. Cor.“ se poroča iz *Carigrada*, da je ruski poslanik Nelidov 21. t. m. povdarjal pri sul-tanu, naj Rizo Beya pokliče iz Sofije. Poslanik je izrazil tudi svojo nezadovoljnost s turškim minister-stvom. Dalje je tirjal z dopisom dné 1. marca, da turška vlada prej ko mogoče izplača zaostalo odškod-nino, ki je že narastla na 443.007 turških funtov. Če more namreč Turčija v inozemstvu naročevati orožje, mora storiti tudi svojo dolžnost do Rusije.

Iz *Rima* se poroča, da zopet hočejo odsto-piti vsi ministri. Zadnji poraz v Afriki hoté zvrniti na generala Gené-ja. A znano je, da general dela le po vladnih poveljih. Kaj pak, da v raznih okoli-ščinah more ali mora delati po svojem. Pri nezdodi

kaže zgodovina dramatične umet-nosti.

I. Najprej mi dovolite, častita gospôda, da rešim nekaj ugovorov.

1. Kaj pa ima katoliška družba, kaj pa ima katoličan, kaj ima vera, cerkev sploh opraviti z gle-diščem? poreče kdo. Kako naj se druží luč s temó, kako Bog in Belial? pritrdi mu drug njegov z apostolom. Ali se ne pravi čas tratiti, ako govorim o gledališči? Ali ne oskrunim teh nekako svetih prostorov katoliške družbe?

Vsi ti in enaki na videz opravičeni ugovori utihnejo in se porazgube, ako pomislimo, kol-i-ke-ga-pomena da je dandanes gledišče za omi-kane in napol omikane ljudi posebno po mestih. Ako nam je ta pomen živo pred očmi, potem kato-ličani ne bomo prezirali gledišča, kakor bi ga ne bilo; nasproti bomo le obžalovali, da so katoličani posebno drugod predolgo časa v tem oziru roke križem držali in brez boja prepustili sovražniku dokaj važno bojno polje.

(Dalje prih.)

pa mora biti kriv vsekako general. „Italie“ že imenuje nove ministre, vendar pristavi, da se bo še zavlekla sestava novega ministerstva. Sedanje ministerstvo hoče sicer odločno v Afriki popraviti zamujeno, vendar so mu dnevi štetí. Vedno se krči večina v zbornici, akoravno si Depretis mnogo prizadeva, da se vzdrži na krmilu.

Izvirni dopisi.

Iz Škofje Loke, 21. marca. (Slovesnosti.)
V tukajšnjem uršulinskem samostanu obhajali so danes trojno slovesnost. Prednica, čast. M. Benedikta, obhajala je svoj imendan, svojo 25letnico in blagorodni gospod okrajni glavar ji je izročil v pričo otrok in cele samostanske družine zlati križec s krono, ktere ga so ji podelili presvitli cesar za njene zasluge.

M. Benedikta de Renaldy je bila rojena leta 1807 na Reki, sprejela je leta 1830 redovno obleko; celih 30 let je podučevala v znotranji šoli, ter je bila 21. marca 1862 od sester za prednico izvoljena. To častno, pa težavno in odgovorno dostojanstvo zaseda neprestano še sedaj, ko je blizo 80 let stara, pa še vedno trdnega zdravja in bistrega uma. L. 1882 je obhajala 50letnico slovesne samostanske obljube.

Iz teh črtic že zamore vsak spoznati, kako veliko je M. Benedikta delovala v svojem dolgem življenji. Koliko dela prizadeva taka mnogobrojna družina! Koliko sitnost in težav so povzročile samostanom nove šolske postave! Koliko skrbi povzročuje odgojišče! Res, življenje polno težav in skrbi, pa tudi bogato zaslug za odgojo ženske mladine. Med tem časom so samostan dvakrat zdatno razširili, razrede znotranje in zunanje šole pomnožili, število gojenk se je podvojilo, samostan je deloval tiho, pa blagonosno.

V Loku se veseli zato danes mlado in staro prav odkritosrčno. Vsi priznajo zasluge, ktere si je samostan pridobil za mesto in okolico, da, za vso gorenjsko stran. Vsaj visoko odlikovanje ne velja le vsestransko zasluženi prednici, ampak celemu samostanu.

Na predvečer je naredila tukajšnja požarna straža serenado, pri kateri so čitalnični pevci lepo peli. Danes ob 1/2 3. uri popoldne je prišel blagorodni g. okrajni glavar, Josip Merk, iz Kranja, ter se je podal, spremljan od domače, mestne Starošolske duhovščine in mestnega zastopa v samostansko veliko dvorano, kjer je bila zbrana vsa domača družina in odlično ženstvo Loško. Lepo je g. okrajni glavar ogovoril častito gospo mater ter ji križec izročil. Gojenke so navdušeno zapele cesarsko himno. — V izvrstnem nagovoru je potem gojenka M. Golob primerjala življenje gospé matere križevemu potu ter ji voščila krono nebeško.

Na to so gojenke dovršeno prednašale igro s petjem: „Štiri letni časi“ in potem: „Greh in sprava“, v kateri se je ganljivo kazal greh, ktere ga je Eva naredila, in sprava, ktero je Marija posredovala. Pri zadnji živi podobi se je marsiktero oko solzilo.

Vse se je zares lepo in spodbudljivo vršilo; vsi so se gotovo vrnili iz samostana s srčno željo, da bi ljubi Bog ohranil gospo mater do skrajne meje človeškega življenja ter ji potem plačal obilni trud s krono nebeško.

(Prostovoljna zapuščinska razprodaja.) Dne 31. marca t. l. dopoldne ob 9. uri se vrši na Vrhniki prostovoljna prodaja v zapuščino ranjkega g. dekana Martina Šlibar-ja spadajočega premakljivega premoženja.

Iz Rudnika, meseca marca. (Nasledki letošnje zime.) Ubogi ptički, ki morajo vsled dolge in ostre zime toliko gladi prestatí! Opazoval sem, kako prijazno in krotko se vsedajo na hišna okna, kakor bi hotle reči: Prosimo, pomagajte nam, da gladi ne poginemo! Nekaj enacega pripovedovala sta mi tudi druga dva soseda. Tudi to moram zapisati, kar so štirji cestni delavci sneg odkidovaje pretečeni teden opazili. Ne daleč od Lavree proti Ljubljani videli so na neki senožeti in sicer le za lučaj daleč od državne ceste, kako so tri lačne vrane četrto napadle, raztrgale in jo požrle. Enega delavcev le mika neprenehljivo kljuvanje, misle si, da trgajo kakega zajca, zabrede do pasa v sneg in korači do dotičnega mesta, kjer je pa našel le še nogi, okljujevano glavo in suhi peruti, drugo vse so požrle.

Druga stvar, radi ktere sem še največ dopis napravil, je ubogo sadno drevje. Ubogo pravim, ker ima neoporečno največ sovražnikov na svetu. Bilo je še pred tem snegom, ko sem opazil na nekterih mladih drevescih boljše rasti, da je po sredi debla koža podolgoma počila, ter si mislil, da je ta razpoka od debla. Toda varal sem se, ko pridem bliže enega taci dreves. Koža sama, a le na solnčni strani, odstopila je od debla in je zijala, da jo je bilo lahko kar do pol debla olupiti. Spominjamo se še, kako so bili nekteri dnevi v februarju topli, po noči pa mrzli, da je zjutraj kar škripalo. Ta solnčna toplota o dnevu je morala mlado drevje po solnčni strani omučiti, po noči pa je muzga zmrznila in prignala kožo, da je počila. Se vé, da se ona drevesa sedaj sušije. Enako, kakor meni, se jih je bilo mojemu sosedu blizo do 20 na vrtu spridilo.

Kar pa jih ni mraz končal, ogloidal jih je to zimo zlasti mlajših drevesec, silno veliko nesrečni zajec. Kmalo bi se bil zjokal, ko sem pred kratkim videl škodo celó pri takih mladih drevesih, ktera so že tri ali štiri leta rodila. Da, zdi se mi tako milo, da celó obupujem in ne mislim več sadnega drevja po vrtu saditi, kajti to se ni samo letos dogodilo. A že vém, dragi bralec, kako mi misliš ugovarjati in reči: Ogradi si vrt in bodeš zavarovan. Dobro! to je resnica. Ali kje je denar za ograjo? ker vsaka ograja, bodisi lesena, kakor zidana, prizadeva silne stroške. Taci mali kmetovalci ne moremo nikakor zmagovati. Imel sem tudi nekaj drevesec z slamo povitih, katerim pa tudi ni prizanašal. Ves vesel sem bil pretečeno jesen, ko sem bral poročilo kmetijske družbe, ktera je sklenila vplivati na to, da se zajec popolnoma zatara in ga bode smel vsak ubiti, kdor ga dóbi. No! mislil sem, vendar enkrat spoznanje na pravem mestu! Prišel je potem res zajec v letošnjem zasedanji deželnega zbora na dnevni réd, a kako se je o njem sklenilo, nam je pač predobro znano, raje molčim. Rečem pa, Vi poslanci, ki ste zajca zagovarjali, rekoč: „Lovska najemščina nese občinam toliko, da se večinoma vsi stroški z njo pokrijejo“, le še malo preračunite, če je to kak dobiček. Za primero dam svojo lastno skušnjo. Naša podobčina Orle, ki je jedna manjših, ima v tej zimi blizo sto po zajcu poškodovanih drevesec, kar se je zvedelo po šolskih otrocih. Ako bi bilo n. pr. po otrocih to število za 30 pretirano, kar pa vém, da ni, jih računimo le 60 in sicer vrednost drevesca po 40 kr., kar bi znašalo 24 gld. Cela občina ima pa osem taci podobčin, toraj smemo to število goldinarjev še z osmico pomnožiti, kar bi znašalo potem toliko, da še ni in ne bode nikoli lov toliko občini donašal. In to le v eni zimi. Poslanci, pravite, da delate za blagor kmeta, pa zajca zagovarjate! Čemu po drugi strani remuneracije za kmetijski poduk v sadjarstvu na šolah po deželi? Čemu je Metelkova ustanova? Čemu se vzdržuje potovalni kmetijski učitelj? Čemu izhaja na Gorenjskem časopis „Sadjerejec“? Kmet črti in po pravici obsoja zajca, ter ne more in tudi ne zná o njem povedati na pravem mestu. Tako sem slišal pred kratkim nekoga reči: Če bi gospodje, ki se večidel le po mestnem zidovji sprehajajo, le enkrat videli grozno škodo, narejeno po zajcu, bi mu gotovo kmalo še tisti kratki rep, ki ga ima, zavili za vselej. Vox populi.

S. P.

Iz Št. Petra, 14. marca. Blizo 40 vlakov vsak dan prehaja memo Št. Peterske postaje po glavni južni in stranski Reški železnici. Od osme ure včeraj je promet popolnoma vstavljen. Včeraj dopoldne so vlaki od Trsta in Reke še prišli, se vé z velicimi zamudami. Zdaj pa je burja na enih krajih tir tako zasula, da tudi snežni rivi, ki se vozijo pred lokomotivo in trebijo sneg s poti, ne morejo nič opraviti. Jeden vlak je obtičal v zametih na Reški cesti pred prvim predorom blizo Št. Petra. Dvakrat so mu šli že na pomoč in dali mu priprego, pa ni se dal premakniti. Treba bo popolnoma sneg izpod njega otrebiti, preden bo mogoče potegniti ga naprej. Kidači se brez vspeha upirajo s svojimi lopatami, ker jim burja sproti vse zamete. Reško in Tržaško železno cesto bodo ložje oprostili, ker vendar snega ni toliko, kakor proti severni strani. Le-tá pa ne bo poprej odprta, dokler se vihar ne poleže. Pri veliki cesti smo in železnica nam daje priliko na tri strani se podati: proti Trstu, Reki ali Dunaju, zdaj pa že dva dni nikamor ne moremo in od nikoder pisem in časnikov ne dobimo. Lepa je ta! Sušec ne skazi nobeno leto in se trdovratno drži svoje hudomušnosti.

Dva ali tri dni bo že še preteklo, preden se zopet v réd denemo. Pri železnici je, kakor pri uri. Ako se jeden kolesček v uri vstavi, zmedena je vsa mehanika in ura stoji. Ako je na železnici jedna stran odprta, glavna črta pa ne, tudi po uni vožnja miruje, kajti vsi vlaki so jeden na drugega gledé voznjega reda navezani.

Prvi in drugi teden v postu smo bili začeli drevesa po vrtéh obrezovati in cepiti, gnojne gredice napravljati, pa vse prezgodaj.

S Pivke, meseca marca. (Snežen vihar.)
Nedavno sem Vam poročal o rajski pomladi, ktera se je bila tudi po naših mrzlih goličavah nekoliko kazati začela. Toda naglost ni pridna. Prve pomladnice so zopet pod snegom, namesto njih pa druge cvetlice, na oknih. Vse dni strahovito kadi s snegom in zima se nam je vnove povrnila. Lopate, ki smo jih v kot postavili, misleč, da so za to zimo dovršile svojo nalogo, imajo zopet delo in zaslužek. Burja, menda prevzetna zaradi ondanje pohvale, da „bolezní odnese in zdravje nam dá“, se glasi s svojim votlo donečim glasom v vseh raznih načinih. s snegom pa dela vrtince in vijavice, da ti je težko priti do sosedove hiše. Kdor ima slaba pljuča in oči, mora rad ali nerad domá ostati, ker mu burja in sneg zapira sapo in kali oči. Celó korak pred seboj ne vidiš, tako se ti snežen prah z vso močjo vsiplje v obraz.

Zametov je zopet vse polno po dva in tri metre nadebeloma. Nocojšnjo noč je po zavetjih toliko snega nanese, da ga ne bomo z lepa spravili. Iz nekterih hiš živa duša ne more, dokler jim snega izpred vrat ne odmečejo. Že več let ljudje ne pomnijo takega viharja. Zastonj je ves trud pri zametih, dokler burja ne odjenja. Do cerkve imam le deset stopinj, pa komaj so mi velikanski zamet toliko prekidali, da sem mogel do vrat. Po končanem opraviilu je bilo treba čakati, da so mi gaz, ki ga je med tem, ko sem se notri mudil, zabrisalo, z nova odmetali. Ljudje so že izkušeni in se ne lotijo dela pri zametih, dokler vihra ne poneha.

Od Mure, 18. marca. (Nova zima in marsikaj nepovoljnega.) Ko smo se tukaj že vsi veselili bližnje spomladi in se pripravljali na najpotrebniša spomladanska opravila, prignal nam je 13. t. m. oster sever nenadoma snežne oblake, iz katerih je do danes bolj ali manj neprenehoma snežilo in sedaj imamo z nova zimo z obilnim snegom in ostrim mrazom. Nekteri so že shranjene sani zopet na svetlo privlekli, drugi pa so se že na stran djanega zimskega dela zopet poprijeli, ker ni upati, da bi bilo kmalu mogoče na polju ali v vinogradih delo pričeti.

V preteklem tednu dne 14., 15. in 16. t. m. so imeli naši mladenči v Ljutomeru vojaški nabor. Potrjenih je bilo bojda jako mnogo, kar se sicer tukaj navadno godi, ker so mladenči čvrsti in še ne preveč popačeni; vendar smo pri tej priliki letos že marsikaj nepovoljnega videli, česar v teh krajih v takošnji meri navadno ni videti. Zlasti dve napaki naših mladenčev moramo grajati, namreč, da kakor hitro kateri kaj v glavo dobi, česar jim pri taki priliki pač nihče ne zameri, da se takoj začenjajo prepirati in pretepati, kakor da bi brez pameti bili, in potem, da vsaki celi dan svoj „štümbelj“ (smodko) v ustih nosi, kakor da bi to bilo kaj dobrega ali lepega. Da je ta grda navada za marsikoga velika nesreča, smo že dostikrat slišali in tudi zadnjo sredo tukaj doživeli. Po dokončanem vojaškem naboru je namreč v gostilni g. Vavpotiča, kjer so prej vojake nabirali, dopoldne začelo goreti, in čeravno je gasilno društvo bilo hitro na svojem mestu, in so tudi drugi marljivo pomagali braniti, je vendar zgorelo postrešje na hlevih z vso obilno zalogo krme. Kako se je ogenj zatrosil, ni znano, pa če se vidi povsod v ustih mladenčev, ki so nekteri tudi precej z vinskim duhom okajeni, toliko smodek, kdo bi se toraj čudil, ako se ogenj zatrosi, ne da bi se to name-ravalo.

Kadenje in pitje ste sploh tukaj najhujši strasti naših mladenčev, kateri pa še žalibože jako podpirate tretjo napako, o kateri pa tukaj ne maram govoriti. Zoper te napake in strasti bi najlaglje starši otroke varovali, pa kaj, da se čisto vse to otroci še naučijo od staršev samih.

Govori se tukaj, da je našemu umrlemu okr. glavarju Trautvetterju namestnik že imenovan v osebi bivšega namestniškega tajnika Franca barona Mac Nevin O'Kelly-ja. Ali bode to imenovanje za nas povoljno ali nepovoljno, tega še sedaj ne moremo povedati.

Iz Rudolfovega, 26. marca. Svet se giblje; tako se gibljemo tudi mi, tu in tam pač na slabo, ali vendar večinoma tudi na dobro stran.

Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov, ki se je ustanovilo lani meseca oktobra, napreduje kaj lepo. Mladenči sprevidevajo, da jim je društvo živa potreba. Z malo izjemami so mu pristopili skoraj vsi pomočniki. Shode obiskujejo pridno — zlasti pa se zanimajo za petje. Dokaz temu je lep vspeh, kojega je dosegel ž njimi v primeroma jako kratkem času g. učitelj P. Otokar Aleš. Tudi v družih tvarinah podučujejo požrtovalno nekteri tukajšnjih gg. gimnazijskih profesorjev, za kar jim bodi tu očitna zahvala. Cvetno nedeljo bode imela družba skupno sv. obhajilo. — Občinstvo, smem reči, se zanima za družbo, da, ji je naklonjeno. Le-ta prijaznost je omogočila pomočnikom, da dobijo vže o binkoštilh lepo zastavo, ki se je naročila v Ljubljani pri gospej Hofbauer-jevi. Ker smo ubogi, se ne bode dal od društvenega premoženja noben sold za zastavo — marveč poravnalo se bo vse le po prostovoljnih, navlašč v ta namen odločenih darovih. Pač manjka še precej; toda društvo je prepričano, da se bode dalo do binkošti vse poplačati.

Giblremo se tudi v cerkvi. Jutri začno tukaj očetje Jezuiti misijon. Tudi zanj se zanimajo novomeščani bolj, nego je bilo pričakovati. Pač se smemo nadejati najboljšega vspeha.

Giblremo se sledujoč zlasti tudi v narodnih rečeh. Dobili smo v „Narodni dom“ prekrasen oder. Igralo se je enkrat; bodočo nedeljo se bodo pokazali naši diletanti vže drugič brezdvomno z dobrim vspehom. Zuanstvena predavanja se obiskujejo mnogoštevilno, tako, da je čitalniški blagajnik ž njimi lahko zadovoljen. — Pretečeni četrtek je predaval gospod profesor Ivan Vrhovec o Rudolfovem v prejšnjih časih. Gospod vrednik! le škoda, da niste bili pričujoči: govor je bil temeljit, a ob enem kratkočasen, gladak in ljubeznjiv, kakor je lasten učenemu gospodu profesorju. Takih govorov bi si pač še želeli. Dasi je bilo poslušalcev mnogo, vendar bi jih bil zaslužil gospod govornik še več.

Danes teden govori gosp. ravnatelj Dolenc o kipenju vina. Gospodje Novomeščani, gostilničarji, vinogradniki itd. glejte, da ne bote zopet napravili tako, kakor jeseni, ko je predaval ali bolj prav hotel predavati o kletarstvu, pa ga ni bilo blizu nobenega izmed vas! Verjemite mi, da bode vedel gospod marsikak lep nauk tudi za vas!

Domače novice.

(„Katoliška družba“) je imela v nedeljo 20. marca tombolo, ktere dohodek je namenjen za orglji v „Marijanišču“. Prav veliko družbenikov se je vdeležilo tombole. Namenu te tombole primerni zanimivi, z občno pohvalo sprejeti govor je imel društveni odbornik g. Jožef Pihler o izmišljenih in minljivih zakladih in o pravih neminljivih zakladih.

(Skupno velikonočno obhajilo) so tudi rokodelski učenci, ki so v tesni zvezi s katoliško družbo rokodelskih pomočnikov, na praznik Marijinega oznanenja prav spodbudno in z obilno vdeležbo opravili v Uršulinski cerkvi pri zjutranjem opraviilu. — Zvečer pa so se zbrali v knježjem dvoru v družbinih prostorih, da obhajajo svojo običajno obletnico. Vdeležilo se je tudi več prijateljev rokodelskega stanú. Učenci so gladko in veselo odpeli več primernih pesmic pod vodstvom požrtovalnega že večletnega učitelja svojega, P. Angelika. S petjem vsporedoma so posamezni deklamovali več zanimljivih reči v prozi in vezani besedi — dobro, nekteri celó prav dobro; še posebno se je obnesel oni, ki se je nazadnje dostojno zahvalil dobrotnikom, zlasti prečast. gosp. predsedniku, prof. Gnezdi, za preobilni trud, ki ga ima z učenci. Pridnejši učenci so bili tudi nekoliko obdarovani, kakor druga leta. Družbinski podpredsednik, č. g. A. Kržič, je imel primeren nagovor, v katerem je dečke opominjal, naj prav obračajo najlepši čas svojih mladih let, naj se ozirajo na odrasle vrle, plemenite, značajne može, katerih imamo — hvala Bogu! — še dokaj v našem mestu in drugod, le-ti naj jim bodo vzor; ozirajo naj se pa tudi na one, ki so čas svoje mladosti napravili in zdaj ljudi sleparsko nadlegujejo; teh naj pa nikar ne posnemajo, če nočejo biti njim enak — zvržek človeške družbe. Konečno je bila še tombola v družbene namene. — Ta oddelek katoliške roko-

delske družbe je silno velikega pomena, ker je to odločilno za čelo življenje, če mladi delavec precej v začetku dobro zastavi. Naj toraj plemeniti človekoljubi po svoji moči podpirajo vrlega predsednika, da bode mogel novo hišo poprej v pravi stan pripraviti in v njej še obilniše in koristniše delovati, kakor mu je bilo dozda mogoče, za častno in pošteno rokodelstvo, katero Bog blagoslovi!

(Pri današnji dopolnilni volitvi) III. volilnega razreda v mestni zbor so bili izvoljeni od prišlih 97 volilcev, in so dobili glasov: Dolenc Oroslav 93, Noll Srečko 92, Tomšič Ivan 92, Valentinčič Ignacij 91, Železnikar Ivan 91.

(Vabilo) na XXII. redni veliki zbor „Matice Slovenske“ v sredo 13. aprila 1887 ob 4. uri popoldne v dvorani Ljubljanske čitalnice. Vrsta razpravam: 1. Predsednikov govor. — 2. Račun o društvenem novčnem gospodarstvu v dōbi od 1. januarja do 31. decembra l. 1886. — 3. Volitev treh društvenikov, katerim je v smislu § 9. a. društvenih pravil presojati in potrjevati odborove letne račune o novčnem gospodarstvu. — 4. Proračun za l. 1888. (Računski sklep in proračun sta gg. društvenikom v društveni pisarni na ogled in jim bosta pri velikem zboru tiskana na razpolaganje.) — 5. Letno poročilo ob odborovem delovanji v dōbi od 1. aprila 1886 do 31. marca 1887. leta. — 6. Posamezni nasveti, predlogi, želje in resolucije. — 7. Dopolnilna volitev odbornikov. — Vsled smrti, odpovedi ali pa žreba imajo letos izstopiti iz odbora: Gg. † Erjavac Franc, Hribar Ivan, Hubad Franc, Kržič Anton, Levec Franc, Marušič Andrej, † Raič Božidar, Robič Luka, Senekovič Andrej in Wiesthaler Franc, skupaj 10. V odboru pa še ostanejo: Gg. Cigale Matej, dr. Dolenc Hinko, Einspieler Andrej, Grasselli Peter, Gregorič Simon, dr. Jarc Anton, Kaspert Anton, Kermavner Valentin, Kersnik Janko, dr. Lampé Franc, Majciger Ivan, Marn Josip, Pleteršnik Maks, dr. Poklukar Josip, Praprotnik Andrej, Raič Anton, Štegnar Feliks, Svetec Luka, Šuklje Franc, Šuman Josip, dr. Šust Ivan, dr. Tavčar Ivan, Tomšič Ivan, Vavrū Ivan, Vilhar Ivan, Vodusek Matej, Zupančič Anton, Zupančič Vilibald, dr. Zupanec Jernej in Žolgar Mihael (skupaj 30). Vsaj 16 odbornikov mora po § 12. društvenih pravil navadno bivati v Ljubljani. Izstopivši smejo biti zopet voljeni. Pri volitvi odbornikov in istotako pri volitvi treh računskih presojevalcev (3. točka) se vštrevajo tudi volilni listki taci družbenikov, ki sicer niso mogli priti sami k zboru, ki so pa vendar volilne listke poslali odboru z lastnoročnim podpisom, tako da ni suma zaradi kake prevare.

Predsednik: Josip Marn. Odbornik in blagajnik: Ivan Vilhar.

(Kratki spomin.) V današnjem listu „Laib. Ztg.“ „Slovenca“ očita, da bi ne bilo res, kar je prinesel v soboto o Samhaber-jevih spevih, da jih je ona občinstvu priporočala kot „vzor popolnega nemškega pesništva“, da do zdaj ni še prilike imela svoje sodbe izreči o imenovanih Samhaber-jevih spevih. Mi se s svojimi kolegi neradi prepiramo, če nismo zarad resnice ali kakor si bodi prisiljeni to storiti; zarad tega raje podamo v izvirnem jeziku, kar smo v „Laib. Ztg.“ čitali dne 21. decembra 1886 št. 291 in 4. januarja 1887 št. 2. Glasi se tako-le:

„Der geschätzte Herr Verfasser, durch seine bisher veröffentlichten Schriften im deutschen Lese-publicum auf das vortheilhafteste eingeführt, hat uns mit seinen Dichtungen eine ganz vorzügliche Gabe beschert, welche wir zur bevorstehenden Weihnachtszeit jedem Freunde vollendeter deutscher Dichtungen als Festgeschenk auf das wärmste empfehlen können.“

Če se to ne pravi o pesniku sodbe izreči in njegovega dela priporočevati, potem moramo pač ponižno spoznati, da nemškega več ne umemo. Kar se pa v estnosti tiče, vrnemo Ljubljanskemu časniku lastne besede: „Etwas mehr Gewissenhaftigkeit dürfte dem Collegen in der Bahnhofgasse wohl nicht schaden.“

Telegrami.

Dunaj, 28. marca. V procesu proti anarhistom je bilo trinajst zatožencev obsojenih v enoletno do dvajsetletno ječo, eden oproščen.

Dunaj, 28. marca. Presvitli cesar podelil je ministerskemu predsedniku grofu Taaffeju veliki križ reda sv. Štefana; finančnemu

ministru Dunajevskemu veliki križ Leopoldovega reda in ministru nauka Gautschu red železne krone I. razreda.

Petrograd, 28. marca. Na adresu vdanosti Petrograjskega vseučilišča odgovoril je car, da naj pokaže svojo udanost z dejanjem in ne le na papirji.

Poslano.

Podpisana lastnika „Slovana“ obžalujeva iskreno, da so se v 6. številki „Slovanovej“ priobčile brez najine vednosti nekatere spodtekljive stvari.

Ob jednom izjavljava, da bodeva po vsej pravici žaljenemu javnemu mnenju dala ono zadoščenje, katero jedino zamore spraviti madež z lista, ustanovljenega z najboljšimi namerami.

V Ljubljani, dne 28. marea 1887.

Ivan Hribar.

Dr. Ivan Tavčar.

Umrli so:

23. marea. Ana Svetlin, delavčeva hči, 3³/₄ leta, Poljanska cesta št. 58, božjast. — Marija Volbank, gostija, 82 let, Kravja dolina št. 11, pljučni emphysem.

24. marea. Helena Buriš, gostija, 79 let, Kravja dolina št. 11, Marasmus. — Marija Žgajner, kajzarjeva žena, 50 let, Illova št. 17, jetika. — Ana Okorn, krojačeva hči, 2 leti, Rožne ulice št. 3, jetika.

Tuji ei.

23. marea.

Pri Matiču: F. Stern, trgovec, iz Pariza. — Andrej Sollberger, trgovec, iz Lyona. — Hochmuth, Stern, Fischel, Friederich, Kohn in Persival, trgovci, z Dunaja. — Lusthaler, trgovec, iz Inomosta. — Dr. A. Schweiger, zobozdravnik, iz Ogerskega. — Schreier, trgovec, iz Gradca.

Pri Stonu: Epstein, Frankl, Meier in Hanusch, trgovci, z Dunaja. — Vegrinc, potovalec, iz Maribora. — Fr. Šlibar, posestnik, iz Sele. — V. Zikmundofsky, potovalec, iz Koroškega. — G. Hildebrand, trgovec, iz Laškega Trga. — Kurač, iz Škofje Loke. — H. Tamschitz, zasebnik, iz Jelšoveca. — Fr. Kovač, trgovec, iz Laz. — Anton Suša, trgovec, iz Senožeč.

Pri Bavarskem dvoru: Teodor Kohlauer, c. k. stražnik, z Dunaja. — Jožef Berger, trgovec, iz Knežaka. — J. Čuzek, posestnik, iz Knežaka. — Peter Rühl, steklar, iz Oplotnice. — Mally, posestnik, iz Logateca. — Janez Knaus, sluga, iz Ljubljane.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		razkoma v mm	toplomera po Celziju			
26.	7. u. jut.	732.47	+ 1.8	sl. zap.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	731.05	+ 7.8	"	jasno	
	9. u. zveč.	733.55	+ 5.0	sl. szap.	oblačno	
27.	7. u. jut.	736.79	+ 1.2	sl. zap.	jasno	0.00
	2. u. pop.	736.10	+ 10.2	sl. zap.	"	
	9. u. zveč.	734.45	+ 3.6	brezv.	"	

V soboto zjutraj oblačno, okoli poludne se je zjasnilo, po petih se je na szap. bliskalo, zvečer oblačno. V nedeljo lep, jasen dan in jasna noč. Srednja temperatura obeh dnij 4.9° in 5.0° C., za 0.5° in 0.8° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

28. marea.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	80 gl. 70 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	81 " 80 "
4% avstr. ziata renta, davka prosta	113 " 50 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 40 "
Akcije avstr.-ogerske banke	886 " — "
Kreditne akcije	284 " 10 "
London	127 " 70 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 12 "
Ces. cekini	6 " 02 "
Nemške marke	62 " 75 "

Organist in cerkvenik

dobi službo z nastopom o sv. Jurji. (1)
Cerkveno predstojništvo Sodražica.

Izvožno marcno pivo

v steldenicah (14)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani
v zabojih po 50 steklenic, steklenice z ⁶/₁₀ l.
" " 50 " " " ⁷/₁₀ l.

Službe pri cerkvi (2)

išče v cerkvenih opravilih dobro izurjen mož, kojega žena je spretna perica. Lepa spričevala in lepo vedenje prosilec bolje priporočajo, kakor besede.

Več se izve pri opravništvu „Slovenca“.